

Lovbestemmelse en ikke ringe moralsk Betydning som et Vidnesbyrd om, at Statsmagten lægger Vægt paa, at Skovarealet i vort relativt skovfattige Land ikke formindskes uden afgørende Grunde.

2) Under Litra b. har man foreslaaet, at Skove, der staar paa Jord, som i 1805 var skovbevokset, skal være underkastede Fredskovspligt. Ogsaa denne Bestemmelse medfører en Udvidelse af Fredskovspligten i Sammenligning med de nugældende Regler. Som ovenfor anført lægger Fr. 27. September 1805 nemlig kun Fredskovspligt paa den Jord, som ved Forordningens Udstedelse var bevokset med „Overskov“, hvorimod den her foreslaaede nye Regel lader Fredskovspligten indtræde i alle Tilfælde, hvor Grunden var skovbevokset i 1805, og altsaa ganske bortser fra Beskaffenheden af den i 1805 eksisterende Bevoksning. Den saaledes foreslaaede Udvidelse af Fredskovspligten er begrundet i praktiske Hensyn, idet den i Lovforslagets Afsnit C. foreslaaede Konstatering af Fredskovspligten maatte anses for uigennemførlig, hvis den skulde foretages paa Grundlag af den nugældende Regel om, at kun den i 1805 med „Overskov“ bevoksede Grund er underkastet Fredskovspligt. Medens det nemlig for den sagkyndige Forstmand vil være forholdsvis let at afgøre, om en forhaandenværende Skov staar paa gammel Skovgrund eller har sin Oprindelse fra en efter 1805 stedfunden Plantning paa Grund, som ikke forud var skovbevokset, vil det i mange Tilfælde være forbundet med uovervindelige Vanskeligheder at afgøre, om den i 1805 skovbevoksede Grund paa det nævnte Tidspunkt bar „Overskov“ eller anden Bevoksning.

Fra den i § 1 Litra b. foreslaaede Bestemmelse om, at Skov, der staar paa Jord, som i 1805 var skovbevokset, skal være underkastet Fredskovspligt, foreslaar man dog visse Undtagelser. Disse Undtagelser omfatter *dels* Skov, om hvilken Skovejeren kan godtgøre, at Fredskovspligten efter Forordningen af 27. September 1805 § 14 senere er bortfaldet, *dels* Kratskov, om hvilken Skovejeren kan godtgøre, at den allerede i 1805 henlaa som Krat, eller af Administrationen er blevet anset for ikke at være underkastet Fredskovspligt efter Forordningen af 27. September 1805 § 14. Den Skovejeren i de anførte Undtagelsestilfælde indrømmede Fritagelse for Fredskovspligt vil dog kunne bortfalde som Følge af den under § 1 Litra

e. foreslaaede Bestemmelse, hvorom nærmere nedenfor.

3) Under Litra c. foreslaar man, at Skove, der er anlagte paa Fæstebondejorder, som af Godsejeren er undtagne fra Bondebrug i Henhold til Bestemmelserne i Forordningerne af 8. Juni 1787 § 1 og 27. September 1805 § 11, skal være underkastede Fredskovspligt. Naar bortses fra, at det som ovenfor bemærket kan være noget tvivlsomt, om *alle* de nævnte Skove er underkastede Bestemmelserne i Fr. 27. September 1805, stemmer den foreslaaede Regel med den nugældende Ret.

4) Under Litra d. foreslaas det, at Skove, paa hvilke der hviler Fredskovspligt i Følge tinglyst Deklaration, fremdeles skal være underkastede Fredskovspligt.

5) Under Litra e. foreslaas det, at Skovstykker, som ligger omgivne af eller danner Forbindelse mellem Skove, der falder ind under Bestemmelserne i § 1 Litra b, c, eller d, eller som udfylder Indskæringer i Yderkanten af saadanne Skove, skal være underkastede Fredskovspligt. Ved denne Bestemmelse opnaar man dels en hensigtsmæssig Arrondering af Fredskovene dels en betydelig Lettelse af Arbejdet med Fredskovspligtens Konstatering. Da de paagældende Skovstykker danner et samlet Hele med den tilgrænsende Fredskov, og i alt Fald som Regel kan forudsættes at blive drevne sammen med denne efter en fælles Plan, nærer man ingen Betænkelighed ved den her foreslaaede Udvidelse af Fredskovspligten.

Til § 2.

Medens Bestemmelserne i § 1 alene omfatter Jorder, som ved Lovens Ikrafttræden er skovbevoksede, giver § 2 Regler om Jorder, der er underkastede Fredskovspligt efter den nugældende Ret, men som ved den nye Lovs Ikrafttræden ikke bærer Skov. Med Hensyn til saadanne Jorder foreslaar man som Hovedregel, at de fremtidig skal være underkastede Fredskovspligt efter den nye Lovs Bestemmelser. En streng Gennemførelse af denne Hovedregel vilde imidlertid ramme Ejeren uforholdsmæssig haardt i de Tilfælde, hvor den ulovlige Rydning skyldes en tidligere Ejer og den nuværende Ejer har erhvervet Ejendommen i begrundet god Tro paa, at der ikke hviler Fredskovspligt paa vedkom-